

عنوان مقاله:

شناسایی شاخص های موثر در زیست پذیری مناطق شهری (مطالعه موردی مناطق ۱، ۵ و ۸ شهرداری اصفهان)

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیا و توسعه فضای شهری، دوره 9، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ریحانه مهره کش - آزاد واحد نجف آباد

حمید صابری - دانشگاه آزاد واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

زیست پذیری شهری یکی از مهم ترین و نوین ترین مباحث در تئوری های جدید شهرسازی و برنامه ریزی است که باهدف پیشبرد شهر به سوی مطلوبیت هرچه بیشتر مطرح شده است. هدف این پژوهش کاربرد تحلیل عاملی در شناسایی شاخص های موثر در زیست پذیری محلات شهری است. ابتدا زیست پذیری از دیدگاه نظری و سپس ویژگی های مناطق شهر اصفهان موردسنجش و بررسی قرارگرفته اند. رویکرد حاکم بر پژوهش حاضر بر اساس هدف کاربردی و بر مبنای ماهیت توصیفی- تحلیلی است. برای شناسایی شاخص های موثر در زیست پذیری از تکنیک طیف لیکرت ۵ درجه ای استفاده گردید. یافته ها نشان دهنده ی این است که بین مناطق شهری اصفهان از نظر زیست پذیری تفاوت وجود دارد. با توجه به سطح بندی انجام گرفته، محلات جلفا و رزمندگان دارای بیشترین سطح زیست پذیری هستند که علت قرارگیری این محلات در یک طبقه مشابهت های فرهنگی و اقتصادی و اجتماعی آن هاست زیرا ساکنان این دو محله به طور نسبی از کیفیت سیستم حمل و نقل، هویت اجتماعی، برخورداری از امکانات و رضایت مندی از محل سکونت خود راضی بوده اند. محله ی درب کوشک با توجه به قرارگیری در مرکز شهر و مواجهه با مسائل اقتصادی و فرهنگی و کالبدی دارای سطح زیست پذیری متوسط است بیشترین نارضایتی در این محله مربوط به عدم کیفیت سیستم حمل و نقل بوده است. محلات سیچان، عباس آباد و خانه اصفهان در پایین ترین سطح زیست پذیری جای گرفته اند و اولین اولویت توجه را به خود اختصاص داده اند. با توجه به اینکه شرایط زیست پذیری در مناطق مختلف متفاوت است، درنهایت هدف این پژوهش دستیابی به شاخص های موثر در زیست پذیری مناطق شهری و شناسایی وضعیت محلات و عوامل موثر بر آن است.

کلمات کلیدی:

زیست پذیری، شهر زیست پذیر، تحلیل عاملی، شهر اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1531211>

